

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

IV. évfolyam, 35. szám

2015. február 2.

Tesszük a dolgunkat...

...kinek hol kell tennie. Én ismét a Vasutasok Szakszervezete záhonyi Területi Képviselője élén, hiszen újabb négy évre kaptam bizalmat a küldöttéretkezőtől, amit ez úton is megköszönök minden tagtársamnak.

A mögöttünk lévő héten minden napra jutott tennivaló bőven, nemcsak helyi, de országos szinten is. Arról már több helyről is értesülhettek olvasóink, hogy a VASZ kollektív munkaügyi vitát kezdeményezett, többek között a bérfejlesztés ügyében. A csütörtöki egyeztetés nem járt sikerrel, az újabb fordulóra kedden kerül sor. S még mielőtt bárki is azt gondolná, hogy csak tárgyalgatni járnak vezetőink, hát tévednek: Készül arra a helyzetre is forgatókönyv, ha egy petákot sem akar bérfejlesztésre fordítani a tulajdonos. A VSZ Elnökségének legutóbbi ülésén felhívtuk a Sztrájbizottság

figyelmét, hogy kísérelje figyelemmel a tárgyalások menetét. Hogy mindenki előtt világos legyen, munkabeszüntetés szervezésére is kész a Szövetség.

De készülünk mindemellett a Vasutasok Szakszervezetének XVIII. Kongresszusára, formálódik az Alapszabály, elkészült és vitára bocsátható a VSZ Középtávú Program tervezete. S persze készül Debrecen kivételével a többi területi és szakmai képviselő a tisztújító értekezletre. S bár mi ezen már túl vagyunk, nem dőlhetünk nyugodtan hátra, mert a helyi problémáink a fejünk felett tornyosulnak.

A forgalomcsökkenés még mindig veszélyt jelent a záhonyiak számára, ez ügyben a Dunafernről jártunk hétfőn, amiről a Zlati Róbertnek, a Cargo Szakmai Képviselő vezetőjének írásából már mindenki olvashatott. Ettől a találkozótól egyikünk sem azt várta, hogy egy csapásra megoldódnak a gondjaink, hogy a dunaújvárosi vasércet keddtől már mi szállíthatjuk és rakhatjuk. De tettük a dolgunkat, felhívtuk az ottani szakszervezeti kollégák figyelmét a záhonyi vasutasok problémáira, miközben mi is megismertük az ottani nehézségeket. Mindeközben gőzerővel folyik a munkavállalói véleményfelmérés, ami remek alkalom arra, hogy a cég vezetői megismerjék a cargosok róluk, illetve a munkahelyükről alkotott véleményét, majd orvosolják a felmerülő gondokat.

Szerdán a MÁV-START Zrt. Járműbiztosítási Igazgatóság helyi érdekegyeztetőjén vettünk részt kollégáimmal Nyíregyházán. A JBI igazgatója tájékoztatott bennünket az elmúlt év teljesítményeiről, s előrejelzést kaptunk az idei évről. Megbeszéltük aktuális gondjainkat, többek között sikerült elérni, hogy a záhonyi Mozdonyjavítóba átirányított munkavállalókból négy fő februártól ismét eredeti munkahelyén, a fényeslitkei Kocsijavítóban dolgozhat. Szakszervezetünk elérte, hogy többek között a fényeslitkei Kocsijavító munkavállalói is részt vesznek a Szolgáltató Zrt.-nél rendszeresítendő kéztisztító krém tesztelésében.

Csütörtökön Debrecenben voltunk az új cég, a MÁV Zrt. Létesítményüzemeltető és Vasútör Kft. Területi Központjában, ahol részt vettünk az üzemi tanács és munkavédelmi képviselői választást előkészítő jelölő bizottság ülésén. A Vasutasok Szakszervezete kérésére – figyelembe véve a Záhony területen dolgozók létszámát – területünkön nem egy, hanem három munkavédelmi képviselőt választhatnak a kollégák. Az üzemi tanács kilenc fős lesz, és a VASZ szabályainak megfelelően megállapodtunk a közös listáról. A kilenc főből Záhony három főt jelölhet az üzemi tanácsba, kettő főt pedig munkavédelmi képviselőnek. Az érintett alapszervezeti titkár kollégákkal is megállapodtunk, a tanácsba egy fő vasútör, kettő fő pedig IK-s jelölt lesz, a munkavédelmi képviselőknél az arány egy-egy. A jelöltállítás határideje február hatodika, eddig kell megtalálni mindkét területen a legalkalmasabb személyeket a jelölésre. A munka ezzel persze nem fog befejeződni, a VASZ jelöltjei mellett komoly kampánymunka vár ránk.

Az elmúlt hét legfontosabb történéseiről elmondhatjuk, nagyon vegyes a kép, nagy a teher mindannyiunk vállán. Szakszervezetünk igyekszik ebből minél többet magára venni, de sikert csak együtt érhetünk el. Tartsunk ki egymásért, önmagunkért!

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Prioritás

A tudomány mai álláspontja szerint minden élőlény sorrendet állít fel, hogy mi fontos, mi nem. A legfontosabb (a tudósok szerint) a fajfenntartás és az életben maradás. Az emberi civilizáció azonban elég jelentősen elferdítette ezeket a millió éves szabályokat.

Nemrég hallom a "királyi" Tv híradójában, hogy a fővárosi állatkert (bár lassan már az egész főváros egy állatkert) 25 000 000 000 Ft-ot kap, hogy a bezárt Vidámpark helyére valami parkot építsenek. A gőznyomás felment, elkezdtek forogni a kerekek és "jutott eszembe számtalan szebbnél szebb gondolat". A végeredményt

szeretném leírni.

Hajdanában, az átkos "szocializmusban" december táján elkezdtek számolni odafent, hogy asszondja: az alsó 50% kap 20%-ot, a középső 20% 20%-ot, a többit meg mi (mármint akik osztogató pozícióban voltak). Az akkori normák szerint ez roppant tisztességes eljárásnak számított, de a mai viszonyokhoz képest szerintem példátlanul gálánsnak.

Mi van a 21. század második évtizedének derekán? Az alsó (dolgozó) 60%-nak semmi. Hogy fentebb, hogy osztják, az a mi helyzetünkön már semmit sem változtat. Amikor a felső vezetés a szakszervezetek kéréseit, kérdéseit még válaszra sem méltatja, vagy azzal letudja, hogy a "tulajdonos" (Hoppácska! Az állami tulajdon vajon kié is?) nem járul hozzá. Azért bizonyos szint felett igen rendesen hozzájárult.

Na, visszatérve az állatkertre és a prioritásokra.

Huszonöt milliárd forint/huszonötezer vasutással (a negyedével is kiegészített-kiegészne bármelyikünk), akik Karácsonyra még jó szót sem nagyon kaptak. Mégis, kik és mik igazán a fontosak?

Márta István

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Borúra tavasz!

Sorjáznak a rosszabbnál rosszabb hírek a vasút háza táján. Többségünknek se bér, se cafetéria, a tárgyalókészség is messze szaladt, de még csak egy aprócska vállveregetésre sem futja nagyjainktól. Ellenben vizsgahegyek uralják az egyszerű vasutas gondolatait, kinek már mostanában, kinek a következő hónapokban mehet el a jókedve, ha volt, falusiasan szólva háttal fog ülni az ebédnek. És örülhet, ha idén is vizsgázhat, ráadásul tél van, ha nem is túl hideg. Vajon mitől lenne vidám a vasutas, de akár még a főnöke is?

No, ha tudnám, azzal kezdtem volna, így a végére hagyom. És legyen vége a negatív gondolatoknak is, mert bár loccs-poccs van, de az ablakon kinézve szépen hull a hó, ahogyan télvíz idején illő. Persze, víz nélkül illenék inkább a tél, de hát a záhonyi vasutas sem tökéletes, hát még az időjárás. Főleg, hogy időközben ráunt a hullásra, viszont még mindig szép fehér a szombat déli táj, legalábbis ablakból nézve. Úgyhogy maradjunk házon belül, az most a legkellemesebb. És ne kérdezzünk, nem mindenki szeret a jövőbe látni. A múltba meg végképp, igaz, oda meg minek.

Azért is érdemes bent maradni, mert akkor nem kell sepernünk, még a házunk előtt sem. Szépen csücsülünk a z arra valókon, és időnként nézzünk ki az ablakon, hátha repül felénk. Ehhez nagyon értünk, mint ahhoz, hogyan kell fanyalogni, ha mégis berepült, lehetőleg ropogósra sült, szép pirosan. Csak tenni ne kelljen érte. Vannak azért, akik szeretnek tenni, hát uccu neki, hamar ki a hóra, mielőtt elolvad. Építhetnek hóembert, hópárt, akár hóangyal képében is, de csak kicsinyt, hogy ne sokan lássák, még azt hinnék, tenni akarnak valamit. Ellenben azokkal, akik viaskodnak ugyan, de csak saját jövőjükért. Ajjaj, már megint ezek a negatív gondolatok...

Pedig újra süt, szikrázik a hó, ragyogó az idő szombat délután, naná, idén is lesz tavasz! Vasárnapra ugyan majdnem elolvadt, mert épp csak megmutatta magát, mielőtt elvonulna. De ismét ragyogott, mert a tél sem tart örökké, nem hogy a rosszkedv. Bizony, mert már a tavasz is nagyon jön, hétfőn megmondja a medve, hogy mikor. Mert február másodikán kibotorkál a barlangjából körülnézni, és különösen figyelmes lesz az árnyéka iránt. Ha meglátja azt, mert szép idő van, gyorsan visszabújik, mondván, hosszú lesz még a tél, ám ha kinn marad, mert borús, akkor a kertek alatt a tavasz. Mert

szerinte borúra jön a jó, ami nagy igazság, és mi tagadás, volna mire nekünk is jónak jönnie. Ami be is következik, bármit is dönt ma barna brumi, mert mi is beleszólhatunk. Annál is inkább, mert maci kolléga csalóka figura, korántsem az árnyéka miatt vonul vissza néha, inkább azért, mert még álmos.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

IDEGEN TEKERÉS

Egy misszionárius egy vad törzshöz megy téríteni, mindenekelőtt a főnököt akarja a saját nyelvére megtanítani. Mindennap elmegy vele sétálni, és közben magyaráz neki. Rámutat egy fára és mondja, hogy "fa", a főnök pedig ismétli. Továbbmennek, látnak egy sziklát, a pap rámutat, "szikla", a főnök ismétli. Néhány hét múlva, mikor már a főnök egy kicsit gagyogja a nyelvet, az erdei tisztáson látnak egy párt szeretkezni. A pap szégyenlősen, kínjában mosolyogva csak ennyit mond: "férfi biciklizik". Erre a főnök előveszi a mérgezett nyilat, megcélozza a férfit, és lelövi. A pap teljesen meg van rökönnyödve, és kérdően fordul a főnökhöz. Az elmosolyodik és így szól:

– Jó, jó, de az az én biciklim...

KATONA-BARÁTSÁG

Egy amerikai osztag járőrözött az iraki határ mentén. Egyszer csak találnak egy vérbe fagyott iraki katonát az út mellett. Mennek tovább, és egy amerikai katonára bukkannak, aki rettenetes állapotban van. Odafutnak hozzá, megitatják, bekötözik a sebeit. Mikor magához tér megkérdezik tőle mi is történt.

– Éppen ezen az úton gyalogoltam, állig felfegyverezve, amikor abba a géppuskás iraki határőrbe botlottam. Mélyen egymás szemébe néztünk, és akkor én elkiáltottam magam: Szaddám Huszein egy gerinctelen, hazug disznó! Erre ő is elkiáltotta magát: George Bush egy gerinctelen, hazug disznó! No, ott álltunk egymással szemben, megittunk egy pohárral, és egymás kezét rázogattuk, amikor jött egy teherautó és elgázolt bennünket...

Balogh Attila